

Spørgsmaalet om den Status, som det foreliggende Finanslovsforlag udviser, Spørgsmaalet om det virkelige Overskud, der fremkommer efter dette Forslag. Den ærede Finansminister fremkom ved Sagens første Behandling her med en Opgørelse over, hvorledes Balancen stillede sig, og derefter vilde der blive et virkeligt Overskud paa omtrent 1,390,000 Kr. I Udvalget har der været rejst Tvivl om Rigtigheden af de Principper, hvorefter denne Opgørelse har fundet Sted. Der har imidlertid ikke været Tid til en udsærlig Debat i denne Henseende, og dertil kommer, at det Medlem, der særlig interesserede sig for og havde Kendskab til disse Forhold, var Thomas Nielsen, hvis Død vi jo nu beklage. Jeg skal derfor ikke komme ind paa Spørgsmaalets Detailler. Der kan med Hensyn til en saadan Opgørelse tvivles om, hvilke Principper der skal lægges til Grund. Jeg for mit Vedkommende indrømmer, at de Grundsaetninger, der ere blevne fulgte af den ærede Finansminister, stemme med dem, der tidligere ved forskellige Lejligheder ere blevne anvendte, men jeg skal dog tillade mig at gøre en Bemærkning, som jeg tror er temmelig uimodsigelig, og det er den, at naar Overskuddet er opgjort til 1,390,000 Kr., er dette sikkert noget for stort. Thi hvorledes man end beregner Opgørelsen, er der ingen Tvivl om, at man bør medtage de Udgifter, som følge af Love, der allerede ere vedtagne og stadfæstede i det Dødsblik, Opgørelsen finder Sted. Dette er, saa vidt jeg kender, ikke slet. Saaledes er der ikke paa Finanslovsforslaget forudsat en Udgift paa 250,000 Kr. til Juldforelse af Ingeniørregimentets Kaserneetablisement paa Vognmandsmarken, og ligeledes er der ikke forudsat en Udgift paa 75,000 Kr. til Opgørelse af et nyt Kaserneetablisement for Gardehusarregimentet. Der er desuden enkelte andre Love, ved hvilke der vil fremkomme en Udgift, saaledes kan man nævne Loven om Landsvageanstaltnernes Overgang til selvejende Institution og enkelte andre. Jeg antager, at naar man opgør Finanslovens Overskud, maa man tage de saaledes vedtagne Udgifter i Betragtning. Det er ikke slet ved denne Lejlighed, men det er derefter aabenlyst, at Overskuddet vil blive saadan noget som 425,000 Kr. mindre.

Udvalgets Flertal har jo indstillet Lovforlaget til usforandret Vedtagelse. Naar vi ere enedes om den Stilling, saa er i øvrigt Grunden den, at vi ikke have Indvendinger mod et eller andet i Lovforlaget, saaledes som det forelaa i Udvalget, men de Punkter, vi have at gøre Indven-

dinger imod, ere efter vort Skøn ikke af den Betydning, at man af den Grund burde sende Lovforlaget tilbage til det andet Ting, efter at samtlige Ministre have accepteret det for deres Vedkommende. Vi have fundet, at vi burde resignere i saa Henseende; men jeg skal dog for at antyde enkelte af de Punkter, som vi have haft under Forhandling, fremhæve følgende, dels formelle, dels reelle.

For det første skal jeg med Hensyn til § 7 Overskud af Klasselotteriet, fremsætte den Bemærkning, at dette Overskud paa det foreliggende Finanslovsforlag fremtræder med en ikke saa lille Forøgelse; men § 7 indeholder ikke nogen Forklaring af, hvorledes Forøgelsen fremkommer. Af Bilagene ser man imidlertid, at den fremkommer derved, at Klasselotteriet forudsaettes forøget med 15,000 Lodder. Efter Lov om Klasselotteriet af 6te Marts 1869 er der ikke noget til Hinder for, at denne Forøgelse foretages paa Finansloven; men jeg tror rigtignok, at det burde have givet sig Udtryk paa den Maade, at der i § 7 udtrykkelig var blevet nævnt det Antal Lodder, hvormed Klasselotteriet bevilges forøget. Saaledes er det slet paa de tidligere Finanslove, hvor en Forøgelse har fundet Sted, 1871—72 og 1875—76. Saaledes som det nu staar, kan man jo nemlig ogsaa læse Paragraffen paa den Maade, at den højterede Finansminister skal skaffe den forøgede Indtægt af det Antal Lodder, som tidligere er bevilget. Men som sagt, denne Bemærkning er formel; jeg fremsætter den kun som et Punkt, der, hvis vi ellers havde sendt Lovforlaget tilbage, sikkert vilde have medført, at vi havde stillet et Vædringsforlag.

Jeg skal dernæst nævne § 16. I. A., Pensionsskontoen. Der er slet det mærkelige, at man i det andet Ting efter Forslag af de samlede Pensionregupper har nægtet Pensionen, 3,013 Kr. 33 Ø. til Oberstløjtnant la Cour, tidligere Chef for Gendarmerne. Ordføreren i det andet Ting anfører som Grund dertil, at Gendarmerikorpset er oprettet uden Folketingets Samtykke og opretholdt mod Folketingets Afstemning. Jeg skal hertil bemærke, at det sikkert ikke er konstitutionelt rigtig, at Folketinget er gaaet hen og har nægtet disse Pensioner. Forholdet er jo ikke det, at det er Oberstløjtnant la Cour, som har oprettet Gendarmerikorpset uden Folketingets Samtykke og opretholdt det mod Folketingets Afstemning. Nej, han er som Militær bleven forsat til dette Korpset og har haft en ubestridelig Ret til at fordrø Pensionen, efter at Korpset er blevet ophævet. Derfor er